

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **S. S.**

przeciwko **M. S. i I. S.**

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo.

II. zasądza od powoda S. S. na rzecz pozwanej I. S. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. obciąża powoda S. S. opłatą sądową w kwocie 2400 zł

UZASADNIENIE

Powód S. S. w dniu 19 marca 2014 roku wniósł pozew przeciwko I. S. i M. S. o uchylenie z dniem wniesienia pozwu alimentów określonych w wyroku Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25 stycznia 2012 roku w sprawie IC 2104/11 orzeczonych na rzecz pozwanej I. S. (i jak należy wnioskować jej syna) w wysokości po 2000 zł, a gdyby to roszczenie nie zostało uwzględnione wniósł o obniżenie alimentów do kwoty po 100 zł miesięcznie, ponadto o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, iż poprzednie alimenty zostały ustalone w wyroku rozwodowym z dnia 25 stycznia 2012 roku, gdzie orzeczono rozwód pomiędzy powodem i pozwaną, bez orzekania o winie. Stwierdził, ponadto, że jest przedsiębiorcą, którego dochody w ostatnim czasie spadły w związku z czym nie jest w stanie płacić na rzecz pozwanej oraz małoletniego syna stron alimentów w łącznej kwocie 4000 zł. Podkreślił, że pozwana nie znajduje się w niedostatku, co jest przesłanką orzeczenia alimentów na rzecz byłego małżonka, gdyż jest osobą młodą, która może podjąć pracę zarobkową, ma także możliwość osiągania dochodów z wynajmu lokali użytkowych oraz nieruchomości znajdujących się przy ul. (...) w D.. Powód wskazał, że na skutek spełniania obowiązku wynikającego z wyroku rozwodowego on sam znajduje się w niedostatku i nie stać go na płacenie tak wysokich alimentów na rzecz pozwanych oraz równocześnie spłacać wspólne zobowiązania stron, zaciągnięte jeszcze w czasie trwania małżeństwa na rozwój firmy oraz zakup nieruchomości przy ul. (...) w D.. Powód podkreślił, że w ostatnim czasie dochody z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej znacznie spadły, w branży pojawiła się konkurencja, zleceń jest mniej, czego rezultatem jest niższy dochód i tak za okres od 01.02.2013 roku do 31.08.2013 roku jego dochód wyniósł 36.946,30 zł, co miesięcznie daje kwotę 4618,30 zł. Podkreślił, że od momentu wydania wyroku do czerwca 2013 roku płacił alimenty w pełnej wysokości a nadto opłacał co miesiąc wszystkie media w nieruchomości zajmowanej przez pozwaną i syna stron, zaś wiosną 2013 roku działalność powoda przechodziła głęboki kryzys, na skutek czego miał poważne kłopoty finansowe, spóźnił się z zapłatą alimentów w pełnej wysokości, gdyż zapłacił zaległy rachunek za prąd pozwanej, gdyż

gdyby tego nie uregulował to prąd zostałby odcięty, mimo tego pozwana nie wykazała zrozumienia jego sytuacji i od razu skierowała sprawę do komornika. Od tego momentu kłopoty finansowe powoda nasilają się, nie jest w stanie przy tak niskim dochodzie opłacać alimentów oraz ponosić kosztów związanych z postępowaniem egzekucyjnym, szczególnie, że cały czas wspiera finansowo adoptowaną córkę stron D.. Powód wskazał, że pozwana nie pracuje zawodowo, mimo tego, że jest osobą zdolną do pracy oraz nie chce stać się osobą niezależną finansowo mimo, że ma ku temu możliwości, chociażby żeby czerpała dochód z najmu wspólnych nieruchomości lub lokali użytkowych, na które obecnie powód musi ponosić nakłady, gdyż nie są wynajmowane. Powód podkreślił, że pozwana w żaden sposób nie przyczynia się do utrzymania siebie i małoletniego syna, nie opłaca nawet czesnego za szkołę syna.

W odpowiedzi na pozew złożonej na rozprawie w dniu 01 października 2014 roku pozwana I. S. w imieniu własnym i syna wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że powód na stronie internetowej swojej firmy zamieszcza informacje o szerokiej gamie usług oraz informuje, że realizuje usługi na rzecz dużych podmiotów takich jak C.W., C.Ś.czy (...) W., nadto pozwany czerpie dochody z najmu lokalu użytkowych, które wynajmuje w B.przy ul. (...), w nieruchomości stanowiącej własność powoda i pozwanej. Odnosząc się do dokumentów księgowych załączonych do pozwu pozwana wskazała na bardzo wysokie koszty uzyskania przychodu (przy przychodzie 824.252,02 zł koszty uzyskania przychodu to 751.775,85 zł), które w jej ocenie świadczą o dobrej kondycji finansowej powoda, nie mogą stanowić kosztów standardowo związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą ale dotyczyć muszą nakładów inwestycyjnych. Pozwana podkreśliła, że od czasu orzeczenia alimentów nie nastąpiła istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby zmianę obowiązku alimentacyjnego, w szczególności jego całkowite zniesienie, a powód nie wykazał, aby od ostatniego ustalenia alimentów jego sytuacja majątkowa lub zarobkowa uległa pogorszeniu. Odnośnie małoletniego pozwanego matka wskazała, że jego koszty utrzymania nie zmniejszyły się, wręcz przeciwnie wraz z wiekiem i rozwojem wzrosły, gdyż pozostaje on pod stałą opieką ortopedy, gdzie odbywa regularne wizyty raz w miesiącu, a koszt jednej to 100 zł. Nadto pozwany wymaga leczenia laryngologicznego, oczekuje na wizytę u specjalisty we W., a koszt jednej wizyty to około 200 zł, do tego dochodzą koszty związane z dojazdem. Pozwana wskazała, że jej syn jest alergikiem, uczulonym na pyłki i roztocza, potrzebuje konsultacji u kardiologa, neurologa, z powodu nawracających dolegliwości bólowych, a nadto wymaga pomocy psychologa z uwagi na sytuację rodzinną. Jako koszt stałych miesięcznych wydatków na zakup farmaceutyków dla pozwanego jego matka wskazała kwotę 145 zł, stwierdzając, że nie uwzględnia ona kosztów leczenia sezonowych przeziębień i leczenia stomatologicznego. Pozwana wskazała, że na zabezpieczenie potrzeb mieszkaniowych siebie i syna przeznacza miesięcznie 250 zł – na którą to kwotę składa się koszt zakupu opału, czyszczenia przewodów kominowych, rozpałki i płynu do czyszczenia kominka, a koszt abonamentu telefonicznego stacjonarnego i komórkowego to 80 zł miesięcznie. Kolejne wydatki wskazane przez pozwaną to 500 zł miesięcznie – jako spłata pożyczki na zakup laptopa dla syna, jednorazowo - 700 zł wydatki związane z rozpoczęciem przez pozwanego nauki w nowym roku szkolnym, 110 zł miesięcznie jako stałe wydatki związane z edukacją syna, 800 -1000 zł koszt wyżywienia pozwanego, 150 zł koszt zakupu środków czystości, higieny i usług fryzjera, 300 zł koszt zakupu odzieży, obuwia, bielizny dla syna, 250 zł – wydatki syna na rozrywkę, czasopisma, książki, zajęcia sportowe, spotkania z rówieśnikami, 50 zł – koszt telefonu syna, 300 zł rocznie zakup akcesoriów do komputera, 4000 zł koszt zorganizowania pozwanemu wakacji i ferii zimowych oraz 147 koszt utrzymania psa należącego do pozwanego. Odnośnie swojej sytuacji pozwana wskazała, że nie ma możliwości podjęcia zatrudnienia, gdyż wiele lat temu zrezygnowała z pracy zawodowej na potrzeby wychowania trójki dzieci i pracy w gospodarstwie domowym, co było wspólną decyzją jej i powoda, dzięki czemu on mógł się realizować w pracy zawodowej i rozwijać prowadzoną działalność gospodarczą. Pozwana podkreśliła, że z uwagi na wiek jej szanse na rynku pracy są znikome, a dodatkowo ograniczeniem jest jej stan zdrowia, a także brak wykształcenia – posiada wykształcenie ogólne, wskazała jednocześnie, że powód miał świadomość tych okoliczności godząc się w procesie rozwodowym na alimentowanie pozwanej, a sytuacja ta od tamtego czasu się nie zmieniła w żaden sposób, tak aby zachodziły podstawy do korekty obowiązku alimentacyjnego w tym zakresie, podobnie jak nie zmieniła się sytuacja majątkowa i zarobkowa powoda.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2016 roku powód zmienił żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o obniżenie alimentów na rzecz syna do kwoty 1500 zł, a na rzecz byłej żony do kwoty 500 zł (karta 866)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w (...)z dnia 25 stycznia 2012 roku rozwiązano małżeństwo powoda i pozwanej zawarte w dniu (...)w C., przez rozwód bez orzekania o winie stron, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem stron M.powierzono matce, zasądzono od ojca na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 2000 zł miesięcznie, zobowiązując matkę do ponoszenia dalszych kosztów utrzymania małoletniego. Ponadto m. in. zasądzono od S. S.na rzecz I. S.kwotę 2000 zł miesięcznie.

W czasie orzekania o powyższych alimentach powód prowadził własną działalność gospodarczą, produkował śmietniki, klatki schodowe, zatrudniał 5-6 osób, jego dochody z działalności gospodarczej wyniosły od 7000-10.000 zł miesięcznie, do września 2011 roku uzyskiwał też dochód w kwocie 5600 zł za wynajem domu, w którym było przedstawicielstwo (...). Powód w 2011 roku wyprowadził się od żony i zamieszkał osobno, na zapleczu swojego warsztatu w B.. S. S. w toku procesu rozwodowego zgodził się na alimenty na syna i żonę w łącznej kwocie po 4000 zł miesięcznie, zobowiązał się do ponoszenia w dalszym ciągu kosztów utrzymania domu i opłacania czesnego za szkołę syna w kwocie 550 zł miesięcznie. W czasie orzekania rozwodu pozwana nie pracowała, co było wynikiem wspólnej decyzji byłych małżonków i ustalonego przez nich podziału ról w małżeństwie, ona zajmowała się domem, synem stron oraz adoptowanymi przez obydwójce dziećmi, które gdy trwał proces rozwodowy były już pełnoletnie. Pozwana ma wykształcenie średnie, przed rezygnacją z pracy pracowała dorywczo przez 14 lat, prowadziła sklep. W czasie ostatniego ustalania alimentów pozwana mieszkała w domu stron na ulicy (...) w D., którego koszty utrzymania w całości ponosił powód, w tym opłacał koszty gazu i prądu zużytego przez pozwaną i jej syna. W czasie orzekania rozwodu syn stron miał 15 lat, uczęszczał na basen, za który opłata wynosiła 100 zł miesięcznie, ponadto uczęszczał do prywatnej szkoły, na zajęcia pozalekcyjne oraz do szkoły muzycznej.

Dowód – akta Sądu Okręgowego w (...) w sprawie IC2104/11

Powód nadal prowadzi działalność gospodarczą obecnie pod nazwą PHU (...), D. ul. (...) w zakresie budownictwa.

Mimo, że pozwany nie zamieszkuje w stanowiącym współwłasność byłych małżonków budynku położonym w D. przy ul. (...) to opłaca rachunki za prąd, za wywóz nieczystości, podatek od nieruchomości, rachunki za wodę w powyższym budynku, w którym jedno z pięter zajmują pozwani, gdyż wskutek nie opłacania rachunków za energię elektryczną przez pozwaną w dniu 12 listopada 2013 roku dostawca energii elektrycznej wypowiedział umowę sprzedaży energii elektrycznej. Powód zareagował niezwłocznie i w dniu 25 listopada 2013 roku zapłacił zadłużenie w wysokości 2052,80 zł.

Wiosną 2013 roku pozwany wskutek trudności finansowych nie zapłacił w terminie zasądzonych w wyroku rozwodowym alimentów w całości, a w konsekwencji w lipcu 2013 roku pozwana złożyła do komornika sądowego wniosek o wszczęcie egzekucji sądowej. W dniu 23 grudnia 2013 roku powód dokonał na rzecz komornika sądowego M. M. (2) wpłaty zaległych i bieżących alimentów w łącznej kwocie 7462,31 zł.

Powód dokonał zapłaty zaległego czesnego za szkołę syna, które nie było opłacane w terminie w okresie od września 2012 roku do marca 2013 roku, a zaległość wynosiła 3738 zł.

Dowód – zestawienie płatności powoda za prąd – karta 8-9,

- zestawienie płatności za wodę i kanalizację – karta 15-16,

- faktury za wywóz odpadów komunalnych – karta 17-36,

- potwierdzenia płatności powoda za odpady komunalne – karta 37-40,

- dokumentacja komornicza – karta 10-14,

- potwierdzenia płatności alimentów – karta 41-94,

- potwierdzenia płatności powoda na rzecz D. O. – karta 95-117,

- ostateczne wezwanie do zapłaty – karta 118,
- potwierdzenie płatności powoda za szkołę pozwanego – karta 119,
- faktury za wodę i ścieki – karta 128-133, 152,
- potwierdzenia płatności przez powoda za wodę i ścieki – karta 134-151, 153,
- faktury za energię elektryczną – karta 154-160, 164, 166,
- potwierdzenie płatności przez powoda energię elektryczną – karta 161, 165, 168, 170,
- wypowiedzenie umowy o dostawę energii elektrycznej – karta 162,
- decyzje o wymiarze podatku od nieruchomości – karta 171, 177,
- potwierdzenie płatności przez podatku – karta 172-176, 178-179,
- przesłuchanie powoda – karta 865-868,
- przesłuchanie pozwanej – karta 878-880,

Za okres od 01 stycznia 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku przychody powoda z prowadzonej działalności gospodarczej wyniosły 448.146,37 zł, wydatki 223.507,24 zł, w tym wynagrodzenia pracowników 31.505,99 zł, zaś zakupy 187.692,83 zł, skutkiem czego dochód wyniósł 36.946,30 zł (co daje miesięcznie kwotę około 4600 zł).

W deklaracji podatkowej PIT 36 L za 2012 rok powód zadeklarował przychód w wysokości 738.242,01 zł przy kosztach uzyskania przychodu w wysokości 482.875,54 zł skutkiem czego dochód wyniósł 255.366,47 zł. Wysokość dochodów deklarowanych przez powoda w deklaracji podatkowej PIT 36 L za 2013 rok wynosiła 72476,17 zł (ponad trzykrotnie mniej niż w roku poprzednim) przy przychodzie w wysokości 824.252,02 zł (niewielki wzrost w porównaniu z rokiem poprzednim) i kosztach uzyskania przychodów 751.775, 85 zł (wzrost niemal dwukrotny).

Za okres od 01 stycznia 2014 roku do 31 marca 2014 roku przychody powoda z prowadzonej działalności gospodarczej wyniosły 124.539,07 zł, wydatki 77.529,48 zł, w tym wynagrodzenia pracowników 15.300,99 zł, zaś zakupy 72.623,40 zł, skutkiem czego wynikła strata w wysokości 25.613,81 zł.

Za okres od 01 kwietnia 2014 roku do 01 sierpnia 2014 roku przychody powoda z prowadzonej działalności gospodarczej wyniosły 312.051,16 zł, wydatki 182.836,43 zł, w tym wynagrodzenia pracowników 22.948,70 zł, zaś zakupy 108.726,84 zł, zaś dochód wyniósł 20.487,89 zł.

Do prowadzenia działalności gospodarczej powód posiada samochód T. (...) rocznik 2008 i F. (...), wyprodukowanego w 1982 roku, 2 spawarki, 2 wiertarki, drobne narzędzia budowlane, piłę taśmową do cięcia metalu oraz narzędzia elektromechaniczne ręczne.

Powód wraz z pozwaną nadal są współwłaścicielami budynku mieszkalno – usługowego położonego w D. przy ul. (...), o łącznej powierzchni 500 metrów kwadratowych, wartości około 1 miliona złotych, jednakże lokal użytkowy położony na parterze nie jest wynajmowany. Powód zajmuje część pomieszczeń na I piętrze, gdzie znajdują się także pomieszczenia zajmowane przez pozwanych.

Wskutek nieporozumień powoda z pozwaną lokal użytkowy na parterze istotnej nieruchomości nie jest wynajmowany od 211 roku, zatem nie przynosi dochodu. Gdy lokal ten był wynajmowany przez (...), przynosił 7000 zł dochodu, z tego po odliczeniu obciążeń kwota czystego zysku wynosiła około 4100 zł. (...) wypowiedziało umowę najmu przed rozwodem stron, miało to miejsce w marcu 2011 roku za 6 – miesięcznym okresem wypowiedzenia.

Powód z pozwaną są ponadto właścicielami biura – magazynu w B.o powierzchni około 400 m², wartości około 500 tysięcy złotych, gdzie powód prowadzi działalność gospodarczą. Powód mieszka w tej nieruchomości. Ponadto powód wynajmuje lokal użytkowy, w którym jest salon (...), z czego uzyskuje dochód w wysokości 300 zł miesięcznie, którym nie dzieli się z pozwaną.

Majątek powoda i pozwanej po rozwodzie nie został podzielony. Strony w tym zakresie nie mogą dojść do porozumienia, co naraża oboje na straty finansowe i jest źródłem konfliktów osobistych wyrażających się w licznych wzajemnych złośliwościach.

Dowód – bilans z księgi – karta 180, 201-203, 248,

- podsumowanie księgi przychodów i rozchodów – karta 181,
- deklaracja podatkowa powoda z 2013 rok – karta 182-187,
- deklaracja podatkowa powoda za 2012 rok – karta 209-213,
- dokumentacja fotograficzna budynku przy ul. (...) – karta 258-276,
- umowa najmu lokalu użytkowego – karta 339-341,
- umowa najmu – karta 828-829,
- wypowiedzenie umowy najmu – karta 830,
- przesłuchanie powoda – karta 865-868,
- przesłuchanie pozwanej – karta 878-880,

W porównaniu z czasem orzekania poprzednich alimentów powód zmienił charakter prowadzonej działalności gospodarczej. Wówczas przede wszystkim realizował zlecenia ze spółdzielni mieszkaniowych na boksy śmietnikowe oraz dla Spółdzielni Mieszkaniowej w B. usługi budowlane. W latach 2014/2015 firma powoda świadczyła usługi na rzecz SM w B., polegające na przerabianiu ganków w budynkach spółdzielni. W styczniu 2016 roku powód nie miał żadnego zamówienia ze spółdzielni mieszkaniowych, nie prowadził działalności na rzecz żadnych podmiotów, poszukiwał zamówień przez Internet.

Powód w swojej działalności gospodarczej racjonalizując obciążenia podatkowe, poszukuje kosztów, gdy jest duży podatek kupuje wówczas na zapas stal, płyty, węgiel, potrzebny do ogrzewania warsztatu, np. w 2013 roku dokonał zakupów węgla na kwotę 36.000 zł, całego nie wykorzystał. Rocznie do ogrzania warsztatu powód potrzebuje wydać 10-15 tysięcy złotych na węgiel zależnie od zimy, w miesiącu styczniu 2016 roku miał w zapasie 24 tony węgla. Podobnie na zapas powód kupuje paliwo do koparki, kosiarki, agregatów prądotwórczych. Wzrost kosztów eksploatacji samochodów w firmie powoda pomiędzy 2011 rokiem a 2013 rokiem wyniósł 100%.

Powód prowadzi działalność gospodarczą na terenie D., gdy są dalsze wyjazdy zawiera umowę z podwykonawcą. Powód w czasie składania pozwu zatrudniał pięciu pracowników, w styczniu 2016 roku zatrudniał troje pracowników, pensje wypłacał na bieżąco. Zmniejszenie liczby pracowników było wynikiem zmiany formuły działalności gospodarczej powoda, który obecnie mniej wykonuje usług dla innych podmiotów, a częściej korzysta z usług podwykonawców, co jest dla niego korzystniejsze finansowo, z uwagi na różne stawki podatku VAT, gdyż koszt usług podwykonawców powód rozlicza jako zakup usług, przez co obniża kwotę dochodów, a w konsekwencji wysokość należnego podatku.

W 2015 roku powód korzystał z usług dwóch podwykonawców.

W 2013 powód zawarł umowę leasingu na (...) F. (...), wartość tej umowy to około 78.000 zł, wówczas skasował stare nieekonomiczne samochody i kupił nowy. Ponadto po rozwodzie powód kupił 2 ha ziemi – nieużytków w G., za kwotę 40.000 zł.

Od stycznia do marca 2015 roku powód był obłożnie chory.

W dniu 17 grudnia 2013 roku powód zawarł umowę o kredyt odnawialny z bankiem (...) na kwotę 50.000 zł. W grudniu 2015 roku powód podwyższył limit kredytowy na prowadzenie działalności gospodarczej, spłacił wszystkie kredyty w (...), wziął kredyt w Banku (...) w 2014 roku, rata wynosi 700 – 800 zł miesięcznie, łącznie na rzecz banków powód płaci około 1300 zł miesięcznie. Łącznie w styczniu 2016 roku możliwego obciążenia w bankach powód ma około 250.000 zł, z tego na koncie jest 100.000 zł, jako zabezpieczenie, u osób trzecich na styczeń 2016 roku powód ma obciążen 40.000 zł.

W 2012 roku obciążenie kredytowe powoda było większe i wynosiło około 300.000 zł. Ze względów finansowych i ekonomicznych powód posiadając konto w (...) i poprzednio w (...) S.A. praktykował okresowo wykonywanie znacznych przelewów z konta na konto kwot nawet ponad 50.000 zł aby budować dla banku pozytywną historię siebie jako klienta, aby bank „widział ruch w interesie”.

Bywało, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej powód całe zlecenie sprzedawał osobie trzeciej uzyskując zysk 5%, było to dla niego korzystne z dwóch powodów. Po pierwsze był to jego koszt dokumentowany w ewidencji podatkowej, a ponadto zyskiwał na różnicy podatku VAT, gdyż bardziej mu się opłacało sprzedać pracę niż samemu ją wykonać, jako, że kupując towary płaci 23 % podatku VAT, a sprzedaje przy 8% podatku VAT, efekt jest taki, że powód ma mniej pracy, a zysk ten sam.

Dowód – wyciągi z rachunków bankowych powoda – karta 342-680,

- umowa o kredyt obrotowy – karta 681- 684,

- podatkowa księga przychodów i rozchodów powoda – karta 711- 795, 812-813, 838-843,

- harmonogram opłat leasingowych – karta 846-847,

- przesłuchanie powoda – karta 865-868,

Przychody powoda z działalności gospodarczej za 2011 rok wyniosły – około 950.000 zł, koszty około 495.000 złotych dochód wyniósł około 452.000 zł. W 2012 roku kwoty te były niższe i wyniosły przychód około 738.000 zł, koszty około 480.000 złotych, a dochód wyniósł około 255.000 zł, zatem koszty pozostały na podobnym poziomie, przy mniejszych przychodach, co dało niższy dochód. W 2013 roku nastąpił wzrost przychodów do kwoty około 824.000 zł, znaczny wzrost kosztów 751.000 zł, co spowodowało, że zysk wyniósł jedynie 72.476,17 zł. Przychód powoda w 2014 roku wzrósł do kwoty 1027.198,12 zł koszty uzyskania przychodu wyniosły 897.357,98 zł, a dochód wyniósł 129.840,14 zł. Podatek należny za 2011 rok wyniósł u powoda 83.494 zł, w 2012 roku 45.899,00 zł, w 2013 roku 11.072,00 zł, zaś w 2014 roku 21.882 zł.

Z deklaracji podatkowych powoda od stycznia 2013 do sierpnia 2014 roku wynika wzrost dostaw towarów i usług objętych wyższą stawką VAT do stycznia 2014 roku.

Dowód – raporty z księgi przychodów i rozchodów – karta 285-289,

- deklaracje VAT powoda – karta 295-338, 788-811,

- zaświadczenia z US w D. – karta 292-294,

- deklaracje dla podatku od towarów i usług – karta 295-338,

- deklaracje podatkowe powoda za 2014 rok – karta 796-798,

- przesłuchanie powoda – karta 865-868,

Powód alimentuje dobrowolnie, bez wyroku sądowego przysposobioną córkę D. O. lat 28 zmiennymi kwotami 250-400 zł miesięcznie, ale i 600 zł gdy jest o takie wsparcie poproszony. D. O. (2) jest dorosła, ma na utrzymaniu dziecko, pozostaje w związku małżeńskim, jej mąż pracuje, zarabia 1800 zł. Świadek D. O. jest osobą niepełnosprawną, stara się o rentę.

Dowód – potwierdzenia operacji bankowych – karta 95- 117,

- zeznania świadka D. O. – karta 851-852,

- przesłuchanie powoda – karta 865-868,

- przesłuchanie pozwanej – karta 878-880,

Pozwana I. S. nie pracuje od wielu lat, ostatnio pracowała w 1989 roku, po ustaleniu poprzednich alimentów nie podjęła pracy. Pozwana ma wykształcenie średnie ogólne, nie jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna Pozwana lecz się u lekarza rodzinnego z powodu przewlekłych schorzeń, a we wrześniu 2014 roku miała prowadzoną diagnostykę neurologiczną i gastroenterologiczną. Ponadto pozwana znajduje się po kontrolą lekarza okulisty m. in. z powodu stwierdzonej jaskry obu oczu, ma astygmatyzm, zespół cieśni nadgarstka. Pozwana w 2015 roku była na prywatnej wizycie okulistycznej w K. za którą zapłaciła 500 zł oraz 80 zł kosztów dojazdu.

Pozwany jest uczniem III klasy (...)w Zespole Szkół Nr (...)w D., w dniu (...) ukończył 18 lat, zamieszkuje z matką. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego 2014/2015 pozwana poniosła wydatki w szkole w kwocie 145 zł (45 zł ubezpieczenie, dziennik elektroniczny, 50 zł Rada Rodziców, 50 zł Fundusz Pomocy Szkole). Pozwany nadal pozostaje pod stałą opieką ortopedy z powodu koślawości obu kolan i bólów stawów skokowych, leczenie jest prywatne, odpłatne, jedna wizyta kosztuje 100 zł, a wizyty odbywają się raz w miesiącu.

Miesięczny koszt utrzymania pozwanego wynosi około 2000 zł, z czego 1200 zł to koszt wyżywienia, 50 zł koszt komórki, 150 zł kosmetyki środki czystości, 100 zł koszt leczenia w tym szczepionki na odczulanie, około 170 miesięcznie (2000 zł rocznie) koszt wypoczynku letniego, 250 zł koszt kieszonkowego, 300 zł ubranie i buty, 147 zł utrzymanie psa pozwanego, 160 zł koszt zakupów produktów na zajęcia szkolne w klasie gastronomicznej. Pozwany lecz się prywatnie u laryngologa, nieodpłatnie u neurologa, był z matką na konsultacji kardiologicznej, wymaga leczenia u ortopedy z powodu schorzenia kręgosłupa. Leczeniem pozwanego zajmuje się pozwana.

Pozwana zaciągnęła w dniu 07 grudnia 2012 roku pożyczkę w banku (...) w D. na kwotę 15.625 zł, przy wysokości raty 576,80 zł z przeznaczeniem m. in. na zakup laptopa dla syna, który kosztował 4000 zł, koniec spłaty kredytu nastąpił w grudniu 2015 roku, reszta pieniędzy z kredytu została przeznaczona na wydatki codzienne i koszty sądowe.

Pozwana od stycznia 2016 roku opłaca rachunki za prąd, z którego korzysta wcześniej opłacał je powód, rachunek za prąd wynosi około 250 zł za dwa miesiące.

Miesięczny koszt utrzymania pozwanej wynosi około 2000 zł, z czego 1000 zł to koszt wyżywienia, 30-40 zł koszt komórki, 200 zł kosmetyki, środki czystości 70-80 zł koszt lekarstw i witamin, 30-40 zł koszt kropli na jaskrę, 200 zł koszt zakupu odzieży i obuwia, 200 zł miesięcznie koszt prywatnego leczenia i odpłatnej rehabilitacji, 46,80 zł składka na ZUS, 200 zł miesięcznie koszt zakupu opału, opłat za prąd, śmieci, Internetu, którego koszt wynosi 80 zł,

Dowód – umowa pożyczki z harmonogramem spłaty – karta 237-239 zł,

- informacja od lekarza ortopedy – karta 240,

- oświadczenie szkoły o wydatkach – karta 241,
- zaświadczenia lekarskie pozwanej – karta 242-243,
- przesłuchanie pozwanej – karta 878-880,
- przesłuchanie pozwanego – karta 880,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy ustalających wysokość alimentów. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania pozwanych, jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe powoda i pozwanej i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb oraz możliwości zarobkowych stron, jakie znalazły się u podstaw ustalenia, w sprawie IC 2104/11 Sądu Okręgowego w (...), gdzie określono ostatnie alimenty. Powyższe uregulowania pozwalają na dostosowanie rozmiarów wysokości alimentów do aktualnej sytuacji osób uprawnionych i zobowiązanych.

Ustalając możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji powoda S. S., Sąd oparł się na ustaleniach poczynionych przez Sąd w czasie ostatniej sprawy o alimenty, przesłuchaniu powoda, zeznaniach świadka D. O., dokumentacji księgowej i finansowej dołączonej do akt sprawy. Wynika z nich, że powód cały czas ze zmiennymi efektami prowadzi działalność gospodarczą, która przynosi dochód. Podkreślane przez powoda pogorszenie wyniku finansowego jego działalności gospodarczej nie zostało w ocenie Sądu w sposób nie budzący wątpliwości udowodnione. Wprawdzie w kolejnych latach po 2011 roku wysokość zysków ewidencjonowanych przez powoda spada, jednak połączone jest to z wyraźnym, nieraz nawet stuprocentowym wzrostem kosztów uzyskania przychodów, co prowadzi do jednoznacznego wniosku, że to nie powód zubożał, ale w odmienny sposób dokumentuje swoje rozliczenia, aby dla potrzeb podatkowych należny podatek był jak najniższy, do czego sam się przyznał. Powód w ocenie Sądu jest osobą majątną, po rozwodzie nabył nieruchomości rolną za kwotę 40.000 bez bliżej określonego celu, wymienia tabor samochodowy w swojej firmie na nowszy, wspiera finansowo dorosłą zamężną córkę, co oczywiście jest zrozumiałe pod względem etycznym, ale jednocześnie nie pozwala na przyjęcie, że jego sytuacja finansowa powoda uległa pogorszeniu, w porównaniu z dniem orzekania poprzednich alimentów. Nie przekonały Sądu twierdzenia powoda, że zgadzając się w toku sprawy rozwodowej na alimenty na syna i będą żonę w łącznej kwocie po 4000 zł miesięcznie przeznaczal na ten cel kwotę z wynajmu lokalu użytkowego położonego na parterze budynku przy ul. (...). Ze zgromadzonych dowodów, w szczególności oświadczenia dyrektora (...) z dnia 29 marca 2011 roku wynika, że umowa ta nie obowiązuje od września 2011 roku, rozwód orzekano w styczniu 2012 roku, zatem powód zgadzając się na powyższe alimenty nie mógł mieć pewności, że kolejny najemca się pojawi, szczególnie, że lokal od ponad trzech miesięcy stał pusty. Ze zgromadzonej dokumentacji podatkowej i finansowej w żaden sposób nie wynika, że kondycja finansowa powoda się pogorszyła. Jak wskazano wyżej ujawniane w instrumentach podatkowych wyniki finansowe powoda, w szczególności spadek dochodów nie przesądzają o pogorszeniu się sytuacji finansowej powoda, który jak sam przyznał, wykorzystuje dopuszczalne prawem możliwości korzystnego rozliczania podatku VAT, a zmieniona forma działalności, w szczególności korzystanie z usług podwykonawców, a nie jak poprzednio realizacja prac na rzecz

dużych podmiotów przez własnych pracowników, generuje zyski mimo mniejszej ilości zatrudnionych pracowników i mniejszej ilości wykonanej pracy. Powoda przez wiele lat, także po orzeczeniu poprzednich alimentów stać było na opłacanie czesnego za szkołę pozwanego, wysokich rachunków na utrzymanie nieruchomości zajmowanej przez pozwaną a jednocześnie na czynienie zakupów inwestycyjnych lub na poczet zapasów na znaczne kwoty.

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej powoda Sąd ustalił również, jakie sytuację materialną powódki, która nie pracuje od ponad 20 lat, znajduje się faktycznie poza rynkiem pracy, a fakt ten był aprobowany i akceptowany przez powoda w czasie trwania małżeństwa oraz po jego ustaniu, czemu dał wyraz dobrowolnie zgadzając się na alimenty na rzecz byłej żony uznając jej niedostatek. Nie jest rolą sądu oceniać faktyczne motywy podjęcia przez powoda powyższej decyzji, w szczególności dociekać czy był to akceptowany przez oboje, nieformalny podział zysków z działalności gospodarczej prowadzonej w oparciu o majątek dorobkowy byłych małżonków. Dla Sądu przesądzające jest, że powód mając świadomość, że żona, którą się rozwodzi, nie pracuje, nie poszukuje pracy zobowiązał się do łożenia na jej utrzymanie także po orzeczeniu rozwodu, akceptując w ten sposób jej złą pozycję na rynku pracy z uwagi na wiek, brak wykształcenia i posiadane schorzenia i związaną z tym niemożność podjęcia pracy. Mająca 57 lat, schorowana pozwana, wyłączona od kilkudziesięciu lat z rynku pracy, nie jest w stanie – co cztery lata temu przyznał sam powód w procesie rozwodowym – skutecznie znaleźć zatrudnienia, a jej realne możliwości znalezienia pracy przy zerowym doświadczeniu, wieku bliskim emerytury i ograniczeniach zdrowotnych są zerowe, w związku z czym na takim poziomie należało określić jej możliwości zarobkowe, mimo, że nie posiada ona formalnego orzeczenia o niepełnosprawności, o które się nie starała wobec braku takiej potrzeby.

Skoro zatem cytowany wyżej art. 138 k.r.i o., pozwala na orzeczenie zmiany obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków, należało przyjąć, kierując się przedstawionym wyżej wywodem, że odnośnie pozwanej zmiana stosunków nie nastąpiła.

Zmiany stosunków, uzasadniających zmianę orzeczenia o alimentach Sąd nie dostrzegł także po stronie pozwanego. Pozwany jest obecnie osobą dorosłą, kontynuującą naukę w systemie dziennym. Nie uczęszcza wprawdzie – jak w czasie orzekania poprzednich alimentów – do prywatnej szkoły, co generowało dodatkowe koszty, (które zresztą nie obciążały jego matki, lecz ponosił je ojciec), jednakże w miejsce tych kosztów odpłatnej edukacji pojawiły się zwiększone wydatki na spotkania towarzyskie, wyjazdy i przyjemności, uzasadnione poziomem życia rodziców oraz wydatki na zakup artykułów potrzebnych do zajęć praktycznych w szkole gastronomicznej. Usprawiedliwione potrzeby pozwanego zatem nie zmalały, a poziom wydatków niezbędnych na jego utrzymanie, relatywnie wysoki, nie może być uznany za nadmierny, gdy uwzględni się stan majątkowy jego rodziców, będących właścicielami nieruchomości o wartości ponad 1,5 miliona złotych oraz funkcjonowanie firmy powoda, która wbrew jego twierdzeniom funkcjonuje z dobrymi efektami, a trudności były przejściowe.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych powoda i pozwanej, kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania pozwanego oraz koszty utrzymania pozwanej. Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanych, wynoszą ponad 2000 zł na osobę, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, ubrania i środków czystości, leczenia, nauki w szkole i nauki zawodu - w przypadku pozwanego, a także koszty związane z utrzymaniem mieszkania. Od czasu ustalenia ostatnich alimentów koszty te zdaniem Sądu nie uległy istotnej zmianie, zmieniła się przede wszystkim ich struktura, w miejsce jednych które ubyły (np. koszt czesnego) pojawiły się inne (koszt zakupu produktów do nauki zawodu).

W tym miejscu podkreślić należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, z tym, że stosownie do przepisu art. 135 § 2 k.r.i o. jego wykonanie w całości lub też w części może polegać na osobistych staraniach polegających na wychowaniu i utrzymaniu dziecka, co czyni tylko matka pozwanego. W przypadku pozwanego, który osiągnął pełnoletność odpadły starania o wychowanie, jednak pozostały starania jakie czyni pozwana - o utrzymanie i właściwe leczenie syna.

Sąd uznał, że alimenty w kwocie ustalonej w 2012 roku są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych powoda, który oprócz pozwanego nie ma nikogo na utrzymaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w całości.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte o przepis art. 98 k.p.c. i art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398, z późn. zm.). O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 7 ust. 4 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)w zw. z art. 98 k.p.c, gdyż powyższe przepisy mimo wejścia nowych w styczniu 2016 roku – należało stosować w niniejszej sprawie, która została wszczęta przed wejściem w życie nowej regulacji w tym zakresie.